

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: Subjekty a vykonavatelé státní správy v oblasti sázek a her
Diplomant/ka: Lukáš Jelínek
Autor posudku: JUDr. PhDr. Jan Malast

1. Zadání a cíl práce:

Diplomant si cíl práce explicitně nevytyčuje, v jejím úvodu pouze uvádí, že se bude zabývat problematikou soustavy subjektů a vykonavatelů státní správy a s ní souvisejícími otázkami (str. 7), což lze chápat i jako vymezení cíle diplomové práce.

Do jaké míry se ovšem diplomantovi podařilo zadání a cíle práce naplnit, zůstává otázkou, jejíž zodpovězení by měl naznačit tento posudek. K hodnocení toho, nakolik se mu podařilo naplnit své cíle, se koneckonců nepouští ani diplomant sám, který se v závěru své práce (str. 62) namísto shrnutí zjištěných poznatků a zhodnocení výsledků své činnosti věnuje chystaným změnám loterijního zákona (což by spíše patřilo do kapitoly o úvahách de lege ferenda, ta však v práci chybí).

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Z hlediska systematického uspořádání se v práci objevují hned dva podstatné problémy, které jsou jasně patrné při pouhém pohledu na téma práce a na její strukturu nastíněnou obsahem práce. Téma „Subjekty a vykonavatelé státní správy v oblasti sázek a her“ naznačuje, že je svou podstatou 1) zaměřené na problematiku těchto subjektů a vykonavatelů veřejné správy, do jejichž působnosti patří veřejná správa v oblasti sázek a her a 2) že jde o téma hmotněprávní, které si klade za cíl zaměřit se na institucionální otázky veřejné správy v oblasti sázek a her.

Předložená práce však ani v jednom z těchto aspektů tématu neodpovídá. Kapitoly 1 a 2 zpracované na str. 8 až 30 se týkají pouze obecných základů veřejné správy v České republice a nemají prakticky žádný vztah k tématu práce. Je jistě správné, že autor chtěl čtenáře seznámit i s obecným vymezením subjektů a vykonavatelů veřejné správy (v souladu se zadáním své práce), toto seznámení ale nesmí hypertrofovat do rozsahu dosahujícího prakticky poloviny celé práce. Diplomant by si měl uvědomit, že čtenářem jeho práce budou především pracovníci katedry správního práva, které s institucionálními základy veřejné správy detailně seznamovat není potřeba.

Druhý problém pak spočívá v tom, že práce je částečně již od kapitoly páté, zcela jistě ale přinejmenším od kapitoly šesté svou podstatou procesněprávní, tedy zaměřenou na činnost subjektů a vykonavatelů veřejné správy v oblasti sázek a her. Diplomant se sice snaží je prezentovat spíše jako soubor pravomocí orgánů veřejné správy k regulaci (správě) sázek a her, přesto je patrné, že tyto kapitoly již zřejmě překračují tematický rámec diplomové práce.

Problém pak samozřejmě spočívá v tom, že odmyslíme-li si tyto tematicky odlišné kapitoly, zůstává nám fragment, který sice odpovídá tématu práce, sám o sobě ale jako diplomová práce z logických důvodů neobstojí.

Z hlediska obsahového zpracování je bohužel nutno konstatovat, že drtivá většina práce je pouze popisná a svou úrovní nepřekračující a neprohlubující prakticky jakékoliv zpracování

obecné části správního práva v libovolné učebnici. Diplomant se jen zcela výjimečně pouští do podrobnějších rozborů, navíc mnohdy již inspirovaných použitými podkladovými zdroji (viz např. str. 41 až 43). Ani přes pouhý deskriptivní charakter textu se navíc autorovi nepodařilo vyvarovat se některých, více či méně závažných obsahových nedostatků. Jen příkladmo:

Str. 27 – do jaké míry je NKÚ opravdu „správním úřadem stojícím mimo soustavu státní (*sic!*) správy“?

Str. 42 – diplomant hovoří o „novelizaci z roku 2011“ loterního zákona, není ale jasné, kterou má na mysli, neboť v tomto roce byly přijaty 4 zákony tento předpis novelizující. Jediné, co lze z práce částečně dovodit, je to, že například na str. 37 se stále hovoří o „finančních ředitelstvích“, která byla (byť s účinností až od 1. ledna 2013) nahrazena „orgány Finanční správy ČR“, autor tedy zřejmě nebude mít na mysli novelu č. 457/2011 Sb.

Str. 43 – v této podkapitole není jasné, jde-li o taxativní výčet nebo jen demonstrativní výběr ministerských vyhlášek. Pokud jde jen o výběr (nasvědčují tomu slova „např.“ nebo „další podstatnou vyhláškou“ – jsou tedy asi i nějaké vyhlášky nepodstatné?), nastává otázka, podle jakého klíče byl vytvořen?

Str. 45 – co to jsou „primární“ správní akty? Proč primární? A které jsou sekundární či terciární?

Str. 50 – autor opakovaně odkazuje na „§ 4d“ loterijního zákona, takové ustanovení však neexistuje.

Str. 50 a str. 56 – diplomant se domnívá, že Elektrotechnický zkušební ústav je „osobou soukromého práva“. Do jaké míry je toto tvrzení v souladu s faktem, že jde o státní podnik dle zákona č. 77/1997 Sb., v platném znění?

Str. 54 – autor promiscue používá termíny „správní dozor“ a „státní dozor“, jde ale skutečně o totéž?

Samostatnou výtku by bylo možno (a nutno) formulovat ve vztahu ke gramatické stránce textu. Autor se opakovaně dopouští hrubých pravopisných chyb, zejména ve shodě přísudku s podmětem a v interpunkci, občas i ve vyjmenovaných slovech (str. 43 – z vyhlášky podle něj něco „vyplívá“). Četnost chyb dosahuje mnoha desítek (zejm. mezi str. 39 – 50, jen na dvou stranách 47-48 jich lze napočítat téměř desítku), což práci dále výrazně deklasuje.

Z hlediska práce s podkladovými materiály je možno konstatovat, že diplomant využil některých klíčových z nemnoha existujících zdrojů, jiné však bohužel bez zjevného důvodu zcela opomněl (nedostatečná je zejména práce se soudní judikaturou, komentářovou literaturou, články z odborných periodik, ale i s dokumenty vytvořenými orgány veřejné moci (směrnice, důvodové zprávy, metodické pokyny atd.)).

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Ani z hlediska naplnění formální stránky práce nelze bohužel práci hodnotit jako bezchybnou. To, že text práce není zarovnan do bloku, je sice vada spíše estetická, přesto zcela zbytečně na první pohled kazí dojem z vnější úpravy finálního textu.

Některé zdroje nejsou identifikovány zcela přesně (učebnici „Správní právo, obecná část“ nenapsal jen prof. Hendrych, ale tým lidí pod jeho vedením, je tedy třeba za jeho jménem uvádět „a kol.“, nebo například v poznámce pod čarou č. 103 je jen velmi nepřesně identifikován pramen (a už vůbec ne autor), který je citován). Tomu odpovídá i velmi nedbale zpracovaný seznam použitých pramenů (kde je například pouze výčet internetových domén, ze kterých bylo čerpáno namísto přesného určení konkrétních dokumentů, jejich autorů a data jejich zpracování). Samostatnou kapitolou je pak i autorovo anglické resumé, kde svou alma mater označuje za „The Faculty of legal studies in Pilsen“.

Některé pasáže práce pak dokonce vůbec neobsahují odkazy na použité prameny. Příkladem takové pasáže jsou třeba str. 12 až 16, kde se autor zabývá poměrně teoretickými

otázkami (modely veřejné správy a jejími organizačními principy), dle čehož je evidentní, že nejde o text vytvořený diplomantem, přesto však student nijak neodkazuje na zdroje, které při tom používá.

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Naplnění zadání a cíle práce je ve světle výše uvedeného bohužel poměrně komplikované. Diplomant si zvolil nesnadné téma, které dosud bylo jen zčásti uceleně zpracováno. To na jednu stranu nabízí značný prostor pro vlastní autorské zpracování, na druhou stranu nicméně neposkytuje příliš „vzorů“, jak by mělo takové vlastní zpracování vypadat. Tato kombinace pak představuje určitou past, do které se diplomant bohužel nechat lapit a v průběhu zpracování své práce se mu nepodařilo se z ní vymanit.

Práce je popisná, velmi často bez odkazů na odbornou literaturu, bez výraznější snahy o jakékoliv kritické a zároveň právně fundované (přínejmenším na úrovni absolventa právnické fakulty) zhodnocení stávající právní úpravy a jejích problémů. Autor čtenáři pouze předkládá povětšinou pouze všeobecně známá fakta (nezřídka ze základů obecné hmotněprávní části správního práva), čímž práci výrazně ochuzuje o výraznější přidanou hodnotu.

Mnohé části práce (ne-li jejich většina) se kromě toho zdají být částečně nebo dokonce zcela mimo tematický rámec daný názvem práce a jejím zadáním. I kdybychom připustili, že problematické kapitoly do práce patří (zejména pak kapitoly úvodní), zůstává velkým problémem jejich proporční záběr ve vztahu k dalším, tematicky již práci výrazně bližším částem práce.

Celkový dojem z práce navíc zcela zbytečně kazí některé prohřešky proti požadavkům na formální stránku diplomové práce. Již výrazně za hranou únosnosti je pak tragická gramatická úroveň předloženého textu, která je pro budoucího absolventa magisterského vysokoškolského studia společenskovedního zaměření, jehož profesní náplní bude především práce s textem (!), zcela nepřijatelná.

5. Doporučení práce k obhajobě (zda se práce doporučuje či nedoporučuje k obhajobě):

Práce se v předložené podobě vyznačuje nedostatky, jejichž charakter a četnost výskytu podle oponenta s velkou pravděpodobností představují překážku její úspěšné obhajoby.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

Diplomant by se měl v první řadě vyjádřit k výtkám uvedeným v tomto posudku. Až následně by pak případně zodpověděl otázky vzešlé z diskuse před zkušební komisí.

V Plzni dne 21/07/2012

Podpis autora posudku